

II Festival de Tardor

Deliciós recital de l'agrupació coral de cambra Dyapason

El Director Teodor Roura va aconseguir l'equilibri i la conjunció dels 15 cantants

J.S.M. (Ciutadella)

L'agrupació coral de cambra Dyapason, integrada per quinze cantants, oferí dissabte dia 26 una magnífica audició que posà en evidència la sòlida formació del grup, la conjunció de les veus i la seva equilibrada sonoritat, en resposta a l'ajustada direcció de Teodor Roura.

La primera part estava constituïda per dos blocs molt diferenciats: Sis "Lieder" de l'opus 41 de Félix Mendelssohn i una selecció de cançons populars espanyoles de Manuel Oltra. Molt assolida la interpretació de les cançons de Mendelssohn, el cor aconseguí transmetre el lirisme i sentiment que impregna l'obra del compositor romàntic alemany. Les cançons de M. Oltra: tres populars harmonitzades pel compositor i tres andaluses originals de l'autor, van ésser dites molt expressivament, destacant la "Canción del jinete" i "Arbolé, arbolé", obres d'atraient varietat rítmica i sonora.

La segona part, força eclèctica, en combinar compositors dels darrers tres segles, que representaven quatre països europeus, mostrà una agrupació

de gran solidesa, de gran força interpretativa, a través de dues obres de l'austríac F.J. Haydn, de dues cançons venecianes: "I gondolieri" i "Il carnevale di Venècia" de G. Rossini, les quals saberen dotar de la joia, l'humor i la ironia que inspirà el compositor italià. "The dance" i "False love", del compositor anglès Edward Elgar, van obtenir una versió mesurada i elegant i la "Cançó de Bressol" de Josep Soler i el "Comiat de l'ànima" de Cristòfol Taltabull, que per la seva dimensió és gairebé un poema, estructurat com si d'una cantata es tractàs, obra que es mou dins el més estricte tonalisme, amb un tractament rítmic i harmònic que no es pot menys que comparar amb la música cinematogràfica, tancares el dens programa, que fou seguit amb creixent interès i atenció pel públic que acudí al Socors.

La segona part del programa fou acompanyada al piano pel pianista Lluís Rosselló, (la "Cançó de bressol" fou acompanyada a l'orgue) de forma molt ajustada, salvant les dificultats tècniques, particularment de les obres de Rossini, de manera brillant.

El director Teodor Roura realitzà una encomiable labor, aconseguint un cor equilibrat i conjuntat, que respon adequadament al seu gest discret i sobri, a la seva direcció dúctil i precisa.

A instàncies del públic, el cor regalà dos fragments de "Porgy and Bess" en homenatge al compositor nord-americà George Gershwin, en el primer centenari del seu naixement.